Súd:	Okresný súd Michalovce
Spisová značka:	10C/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7723202932
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zdenko Švárny
ECLI:	ECLI:SK:OSMI:2024:7723202932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárny, v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. X, D. zastúpenej JUDr. Milanom Slebodníkom, advokátom, Štúrova 20, Košice, IČO: 35 546 671, proti žalovanej Slovenská republika – Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, t a k t o

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 6.460,- Eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 14.07.2023 do zaplatenia a príslušenstvo pohľadávky v sume 798,86 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd nárok žalobkyne v prevyšujúcej časti 5.540,- Eur zamieta.

III. Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 24.7.2023 sa žalobkyňa domáhala náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci vo výške 12.000,-€ spolu s úrokmi z omeškania. Žalobu odôvodnila tým, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ Michalovce ČVS:ORP-258/2-VYS-MI-2020 zo dňa 30.09.2020 bolo voči nej vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa ust.§ 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zákona. Proti uvedenému uzneseniu podala sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce uznesením č 1Pv 280/20/8807/14 zo dňa 23.11.2020 ako nedôvodnú zamietol.

2. Uznesením č. 1Pv 280/20/8807/14 zo dňa 12.10.2022 napokon prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce trestné stíhanie zastavil podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, lebo skutok, ktorý mala spáchať nebol trestným činom a nebol dôvod ani na postúpenie veci. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12.2022. Ďalej uviedla, že v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zák. č. 514/2003 Z.z., zodpovedá interpretácia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania o vznesenie obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, esa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného trestného činu obvineným. Jedná sa o právny názor vyslovený NS SR sp.zn. 4MCdo 15/2009. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ak bolo trestné stíhanie konkrétnej osoby zastavené z dôvodu, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, sa nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené je vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca - nález Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 320/2016.

3. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 01.03.2023 žalobkyňa požiadala Generálnu prokuratúru SR o nahradenie škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej vznikla v súvislosti s jej nezákonným trestným stíhaním. Generálna prokuratúra na jej žiadosť odpovedala dňa listami zo dňa 31.05.2023 a dňa 06.07.2023 tak, že jej nárok na náhradu škody spočívajúci v odmene jej obhajcu za vykonané úkony právnej služby uznala a majetkovú ujmu v tomto smere uhradila. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, oznámila jej, že túto neuspokojí, pretože ju považuje za spornú. Žalobkyňa vyslovila názor, že má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá jej bola spôsobená začatím a vedením nezákonného trestného stíhania, ktoré ktoré hrubo zasiahlo do jej osobnostných práv. Trestné stíhanie negatívne ovplyvnilo jej spoločenský, pracovný aj osobný život, hlavne na základe tejto skutočnosti, že bolo od začiatku nezákonné a teda spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy. Medzi základné osobnostné práva fyzickej osoby podľa § 11 OZ patrí právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, ochranu svojho mena a prejavov osobnej povahy. Trestným stíhaním vedeným na základe nezákonného rozhodnutia bolo hlboko zasiahnuté do jej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, rodinného, súkromného a spoločenského života. Takto vedené trestné stíhanie u nej vyvolalo veľké psychické napätie, pocity krivdy, sklamania, nespravodlivosti a úzkosti či strachu z budúcnosti. Súčasne sa tým znížil aj jej spoločenský status. Všetko uvedené vyvoláva negatívne dopady na jej osobný život a životný komfort. Z dôvodu vznesenia obvinenia pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a / Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť ako zamestnankyňa čistiarne v období od 29.10.2018 do 11.03.2020, spolu s kolegyňou tým, že pri výkone práce v čistiarni si mali svojvoľne prisvojiť finančné prostriedky zo zákaziek prijatých od zákazníkov čistiarne, a tieto neodovzdávali zamestnávateľovi, čím tomuto mali spôsobiť škodu najmenej 13.561,11 €. Z uvedeného dôvodu bol s ňou okamžite skončený pracovný pomer, a to z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny. Vyštudovala Dievčenskú odbornú školu v D., odbor obchod a podnikanie a od roku 2013 pracovala v čistiarni. Poukázala na to, že Michalovce sú malé mesto, kde sa každý s každým pozná a každá zaujímavá novinka sa medzi ľuďmi rýchlo rozšíri. Tak to bolo aj v jej prípade, kedy sa celé mesto veľmi rýchlo dozvedelo, že je trestne stíhaná, lebo okrádala svojho zamestnávateľa. Je pochopiteľné, že za takejto situácie nebola schopná nájsť si žiadne nové zamestnanie. Citlivo som vnímala, že známi na ňu zazerali a šepkali si medzi sebou. Keďže stratila zo dňa na deň príjem, zhoršila sa jej nielen majetková situácia, ale aj vzťahy v rodine. Prebiehajúce nezákonné trestné stíhanie malo dopad na jej psychický stav. Počas celého trestného stíhania trpela pocitmi krivdy a beznádeje, keďže bol vážne ohrozený jej súkromný aj pracovný život a budúce živobytie. V dôsledku takéhoto neustáleho stresu a napätia došlo v tomto období aj k zhoršeniu jej vzťahu s manželom a najbližšou rodinou. Keďže pre nezákonné trestné stíhanie nebola schopná sa zamestnať, dochádzalo medzi ňou jej manželom k častým hádkam. Od skončenia pracovného pomeru bola takmer tri roky nezamestnaná, nevedela si nájsť žiadnu inú prácu. V období od 20.04.2020 do 19.10.2020 poberala podporu v nezamestnanosti v celkovej výške 2.117,10 €. Od 20.10.2021 bola bez príjmu. Nezákonné trestné stíhanie tak malo za následok, že sa podstatne znížil jej príjem a životný štandard. Aj po skončení trestného stíhania tak má silný pocit krivdy, že nezákonné trestné stíhanie spôsobilo nenávratnú ujmu na jej osobnostných právach a na jej dobrej povesti, pričom k úplnému odstráneniu nepriaznivých následkov trestného stíhania nedošlo ani po tom, čo bolo trestné stíhania zastavené. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zásah do jej osobnostných práv nastal, naďalej pretrváva, pričom zásah súvisel s trestným konaním vedeným voči nej. Trestné konanie vykonávala Slovenská republika – prostredníctvom príslušných štátnych orgánov a preto je Generálna prokuratúra SR povinná uhradiť aj vzniknutú nemajetkovú ujmu. Tým, že prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce zamietol sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, prevzal na seba zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie povereného príslušníka PZ, ktorým jej bolo vznesené obvinenie.

4. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch má charakter satisfakčný. Náhrada poskytnutá v peniazoch má „očistiť“ poškodenú osobu v očiach iných osôb. Výška nemajetkovej ujmy by mala byť primeraná zásahu ako aj okolnostiam. Je nepochybné, že jej povesť bola zasiahnutá vo všetkých oblastiach života. Nezákonným trestným stíhaním bola v značnej miere poškodená v pracovnej oblasti života, kedy sa v podstatnej miere znížila jej možnosť pracovného a spoločenského uplatnenia. V dôsledku nepriaznivých následkov v pracovnej oblasti došlo aj k podstatnému zníženiu jej príjmov, čo ďalej viedlo k neistote o moju budúcnosť, k problémom v partnerskom živote, pocitu smútku a vzniku napätia v medziľudských vzťahoch. Jej nedôvodné trestné stíhanie trvalo od 30.09.2020 do 16.12.2022, teda 26 mesiacov, resp. 800 dní a to pre prečin krádeže, za ktorý jej hrozil trest odňatia slobody až 3 roky. Dovtedy bola bezúhonnou osobou, dlhoročne bez akýchkoľvek problémov pracujúcou so zákazníkmi a s tržbami zamestnávateľa. Čo sa týka uplatneného nároku, pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy poukázala na rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 24Co/79/2021 zo dňa 20.04.2022, podľa ktorého náhrada

nemajetkovej ujmy 15,- € za deň trestného stíhania je spravodlivá a zodpovedá rozsahu utrpenej nemajetkovej ujmy v rámci obvyklých následkov takéhoto trestného stíhania. Keďže neoprávnený zásah vo sfére žalobkyne trval 800 dní, tento počet vynásobila sumou 15,-€, čím dospela k výslednej sume 12.000,-€.

5. Žalovaná s návrhom nesúhlasila.

6. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav :

7. Z Uznesenia OP Michalovce 1Pv 280/20/8807-14 zo dňa 23.11.2020 súd zistil, že prokurátor OP Michalovce vo veci obvinenej A. B. rozhodol podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a zamietol písomnú sťažnosť A. B. a E. D..

8. Z Uznesenia OP Michalovce 1Pv 280/20/8807-74 zo dňa 12.10.2022 súd zistil, že prokurátor OP Michalovce podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zastavil trestné stíhanie obvinenej A. B., pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

9. Z Uznesenia OR PZ Michalovce, odbor kriminálnej polície, 2.oddelenie vyšetrovania č. ČVS:ORP-258/2-VYS-MI-2020 zo dňa 30.09.2020 súd zistil, že podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku, bolo vznesené obvinenie A. B. a E. D. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zákona, lebo na podklade zistených a potvrdených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin spáchali.

10. Z Listu GP SR zo dňa 6.7.2023 – o žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci - súd zistil, že nárok žalobkyne bol uznaný a uspokojený v celkovej sume 1.669,18€.

11. Z Listu GP SR zo dňa 31.5.2023 súd zistil, že nárok klientky bol uznaný a uspokojený čiastočne a to v celkovej sume 2.338,15€.

12. Z Vyjadrenia OP Michalovce zo dňa 6.10.2023 2Pc 9/2023/8807-4 súd zistil, že navrhuje návrh A. B. ako nedôvodný zamietnuť. Generálna prokuratúra v súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmou poukázala najmä na tú skutočnosť, že žalobkyňa doposiaľ nepreukázala existenciu dôvodov na jej poskytnutie. Nie je dostatočne preukázaný jej vznik a príčinná súvislosť medzi jej vznikom uplatneným titulom náhrady škody. Majú za to, že nie sú splnené podmienky na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, tak ako to predpokladá ust.§ 17 ods. 2, ods. 3 zák. č. 514/2002 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Uviedli, že pre osvedčenie nároku na náhradu škody musia byť jednoznačne preukázané všetky atribúty vzniku zodpovednosti za škodu tak, že musí byť jednoznačne preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia, musí byť rozhodnutie orgánu verejnej moci pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom a musí byť jednoznačne preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Nepostačuje iba pravdepodobný záver o splnení niektorej z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu. V rámci konania nedošlo k zrušeniu žiadneho rozhodnutia pre jeho nezákonnosť. Poukázali na rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 201/2007 z 30.07.2008. Ďalej uviedli, že požadovaná výška náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,-€ je v rozpore s aktuálnou
právnou úpravou. Poukázali na rozsudok KS Košice sp.zn. 6Co 33/2023 zo dňa 18.04.2023, ktorý sa v bodoch 43 až 48 zaoberá primeranosťou výšky nemajetkovej ujmy v kontexte citovaného ustanovenia zákona o obetiach trestných činov. Ďalej poukázali tiež na bod 89 rozsudku Okresného súdu Košice I. sp.zn. 38C/13/2019 zo dňa 04.04.2023.

13. Z Vyjadrenia žalobkyne zo dňa 27.10.2023 súd zistil, že žalobkyňa zotrváva na svojich pôvodných tvrdeniach obsiahnutých v žalobe. Opäť citovala § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., že ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, má žalobkyňa nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Tento prípad je prípad žalobkyne, keďže uznesenie na č. 1Pv 280/20/8807-74 zo dňa 12.10.2022 bolo Okresnou prokuratúrou Michalovce zastavené, lebo skutok, ktorý mala spáchať nebol trestným činom. Z uvedeného vyvodila záver, že štát neopodstatnene viedol trestné stíhanie, a preto jej nárok uplatnený v tomto konaní je opodstatnený. Čo sa týka námietky žalovanej ohľadne výšky nemajetkovej ujmy uviedla, že podstatou priznania náhrady za nemajetkovú ujmu je preukázanie zníženia spoločenského postavenia. Opierajúc sa nielen

o konštantnú súdnu judikatúru, je potrebné vychádzať z toho, že každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný aj osobný život stíhaného, osobitne, ak bolo od začiatku nezákonné. Aj keď celé jej trestné stíhanie bolo ukončené ešte v prípravnom konaní, 26 mesiacov trval stav, počas ktorého jej bolo vznesené obvinenie. Niet pochybností o tom, že vzhľadom na jej doterajšiu bezúhonnosť, znamenalo toto uznesenie o vznesení obvinenia výrazný a závažný zásah do jej integrity, najmä cti, dobrého mena, dôstojnosti a pracovných vzťahov. Poukázali na to, že v súlade s ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., pri určení výšky nemajetkovej ujmy navrhla súdu, aby prihliadol na jej osobu ako poškodenú, jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, keď v danom prípade je zrejmé, že išlo o jej prvé trestné stíhanie a dovtedy bola bezúhonná. Tiež navrhla, aby súd prihliadol pri rozhodovaní o výške nároku na nemajetkovú ujmu na dĺžku trestného stíhania 26 mesiacov a množstvo vykonávaných vyšetrovacích úkonov zasahujúcich do jej práv. Náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- Eur aspoň sčasti kompenzuje ujmu, ktorú jej spôsobili trestné stíhania. K námietke žalovanej týkajúcej sa nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré jej vznikli ako náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody uviedla, že v žalobe si uplatnila aj nárok na úhradu nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 798,86 €, pričom poukázala na rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 7/99 zo dňa 30. 03.1999, zverejnený v Zbierke zákonov pod por.č. 26/2000, ktorý je použiteľný aj pre jej prípad. Ak bola v súlade so zákonom nútená žiadosťou požiadať o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, potom je dôvodné prisúdiť jej náhradu aj takto účelne vynaložených nákladov na právne zastúpenie pred štátnym orgánom. V zásade nejde o nárok na náhradu škody, ale o nárok, ktorý vyplýva z ustanovenia § 121 ods. 3 OZ, z ktorého vyplýva, že príslušenstvom pohľadávky sú okrem iného aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Ide o osobitný právny nárok vyplývajúci z tohto zákonného ustanovenia. Uviedla, že ako osoba neznalá práva sa dala pri predbežnom prerokovaní žiadosti o náhradu škody zastúpiť advokátom a nepochybne trovy právneho zastúpenia, ktoré v tejto súvislosti vznikli, sú účelnými trovami resp. nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky. Vzhľadom na uvedené navrhla okresnému súdu, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel.

14. Z Vyjadrenia žalovanej zo dňa 27.12.2023 súd zistil, že s poukazom na ust. § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, výška nemajetkovej ujmy je limitovaná posúdením osoby poškodeného, jeho doterajšieho života a prostredia v ktorom žil a pracoval, posúdením závažnosti ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo, závažnosti následkov na súkromnom živote a spoločenskom postavení. Tiež poukázala na § 17 ods. 4 cit. zákona s tým, že výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa ods. 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Ďalej citovala aj § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov, podľa ktorého majú tieto osoby nárok na vyplatenie odškodného za spôsobenú nemajetkovú ujmu vo výške desať násobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej sa obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu, čo by v predmetnej veci bolo maximálne 6.460 Eur. Ďalej poukázala na svoje vyjadrenie zo dňa 06.10.2023. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody v sume 798,86€, ktorý tvorí náklady žalobkyne v spojení s týmto úkonom, tieto náklady s poukazom na § 18 ods. 3 posledná veta zákona č. 514/2003 Z. z. nemožno považovať za súčasť účelne vynaložených trov konania, a preto majú za to, že ich ako príslušenstvo pohľadávky priznať nemožno. Vzhľadom na uvedené považovali nárok žalobkyne na uvedené príslušenstvo pohľadávky, aj s poukazom na uvedené ust. § 18 ods. 3 zák.č. 514/2003 Z.z. za nedôvodný.

15. Z Faktúry č. 2023005 JUDr.Milana Slebodníka zo dňa 7.2.2023 súd zistil, že fakturoval žalobkyni za úkony o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody a to príprava a prevzatie právneho zastúpenie, podanie protistrane a režijný paušál 2x 12,52€, teda v celkovej sume 665,72€ + DPH 20% 133,14€, teda v celkovej sume 798,86€.

16. Z Bankového pohybu predloženého žalobkyňou súd zistil, že žalobkyňa uvedenú faktúru uhradila.

17. Z výpovede žalobkyne na pojednávaní dňa 11.3.2024 súd zistil, že pracovala v čistiarni v OC Zemplín. Poprela spáchanie akejkoľvek trestnej činnosti, zopakovala údaje uvedené v žalobnom návrhu, čo sa týka vznesenia obvinenia voči jej osobe, použitia opravných prostriedkov v rámci celého trestného konania, ako aj poukázala na výsledok spočívajúci vo vydaní uznesenie Okresnou prokuratúrou Michalovce 1Pv 280/20/88007-74 zo dňa 12.10.2022. Uviedla, že v čase covidu ju zavolali naj s p.Minkaničovou do práce oznámili, že mala ukradnúť peniaze. A ona absolútne nevedela o čo ide. Ostala v šoku. Uviedla, že ju obvinili z krádeže peňazí, tak si začala hľadať právnika, pretože vedela, že

to nie je pravda. Mala z toho aj zdravotné problémy, aj sa hanbila, lebo uviedla, že Michalovce sú malé mesto a ľudia sa jej vyhýbali. Aj po zrušení obvinenia sa jej ešte ľudia pýtajú, či je stále ešte obvinená. Najviac to zasiahlo aj jej rodinu, pretože jej syn keď bol raz vonku s kamarátmi, tak sa ho opýtali kamaráti, že či je jeho mama obvinená a on sa tiež strašne hanbil. Uviedla, že vzhľadom k tomu, že stratila prácu, museli si a požičať. Majú hypotéku na byt, manžel si potom vybavil odloženie splátok, lebo nezvládali to platiť. Rovnako si požičali od švagrinej. Bola na tom zdravotne zle, chodila ku psychologičke, brala lieky Neurol, ale snažila sa tomu vyhýbať. Na otázku zástupkyne žalobkyne, ako sa odrazilo toto nezákonné trestné stíhanie na jej zdravotnom stave uviedla, že je v súčasnej dobe jej zdravotný stav nie je dobrý. Utrpela psychickú ujmu, finančnú ujmu a v súčasnej dobe berie ešte lieky na ukľudnenie. Potom ako sa to stalo, tak nikde nechodila, manžel už začal na ňu kričať, že nech sa ide vonku prejsť. Rovnako s manželom dochádzalo k hádkam z dôvodu, že nemali dostatok finančných prostriedkov a znášala to zle, aj teraz to znáša zle. Na otázku, či bola niekedy trestne stíhaná uviedla, že nikdy nemala s nikým nejaké spory, že nechodila po súdoch. Na otázku, ako to vnímali jej známi uviedla, že potom ako stratila robotu, išla sa opýtať jednej známej, či by zobrala do roboty, lebo potrebovala nejakú silu, tak jej povedala, že nehnevaj sa, akože ju pozná, verí jej, že to neurobila, ale keď sa to skončí, tak potom sa môže prísť opýtať o prácu. Nakoniec asi po 2 rokoch ju zobral späť do práce p. F., ktorý už bol novým majiteľom. Na otázku aké vzťahy boli medzi ňou a okolím, susedmi uviedla, že ona sa strašne hanbila, nechcela v podstate nikde chodiť.

18. Z výpovede svedka – manžela žalobkyne, súd zistil, že po vznesení obvinenia začali medzi nimi hádky, spolu sa jeden čas ani nerozprávali, lebo bola obvinená, že spreneverila peniaze, pričom ona hovorila, že bočné peniaze berie on. Tým pádom bola aj bez príjmu, on už nevládal platiť hypotéku, požiadal o odloženie splátok. Rovnako sa zmenili vzťahy v manželskom živote. Manželka bola uzavretá sama do seba, poznačilo ju to aj psychicky. V súčasnosti je to trošku lepšie, fungujú naďalej. Na otázku, či manželka pracuje uviedol, že v momentálne nepracuje, je na úrade práce. Na otázku ako vnímala najbližšia rodina trestné stíhanie uviedol, že on to svojej mame ani nepovedal, povedal to len svojmu otcovi, lebo ona má tiež psychické problémy, tak ju do toho nechcel zaťahovať. Vedel to len otec, sestra a súrodenci, tiež boli z toho v šoku. Na otázku ako boli na tom finančne uviedol, že mali problémy, musel si požičať od sestry zhruba okolo 5.000,-€. Potom si požičal, aby zvládol splácať hypotéku. Čo sa týka zdravotného stavu, tak manželka bola v zlom zdravotnom stave, teraz sa to trošku zlepšilo, ale stále je do seba uzatvorená, nikde nechodí.

19. Právna zástupkyňa žalobkyne v záverečnej reči uviedla, že dokazovaním bolo preukázané, že rozhodnutie o vznesení obvinenia bolo v tomto prípade nezákonné. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, túto jej nenahradila, preto boli nútení domáhať sa zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch na súde. Dokazovaním bolo preukázané, že nezákonné trestné stíhanie výrazným spôsobom zasiahlo do osobného života žalobkyne, znížilo jeho kvalitu života, malo to vplyv jednak na jej pracovnú stránku, ako aj na rodinnú stránku. Do súčasnej doby ešte všetky následky nezákonného trestného stíhania neodozneli, a preto majú za to, že je dôvodný návrh na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v sume 12.000,-€ spolu s príslušenstvom a taktiež sumu 798,86€, ktoré vznikli pri predbežnom prejednaní nároku na náhradu škody.

20. Zástupkyňa žalovaného uviedla, že trvajú na svojich vyjadreniach. V danej súvislosti poukázala na aktuálnu právnu úpravu týkajúcu sa určenia výšky nemajetkovej ujmy v prípade náhrady škody. Táto výška náhrady škody by nemala presiahnuť škodu, ktorá je poskytnutá obetiam trestných činov a v danom prípade je to maximálne 10-násobok tejto škody, keďže nedošlo k takému závažnému trestnému činu ako týranie, obchodovanie s ľuďmi, tak v danej veci majú za to, že 3-násobok prípadne 4-násobok tejto sumy, by bol v danej veci postačujúci.

21. Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z. z. tento zákon upravuje
a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

22. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.

23. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

24. Podľa § 4 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

26. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

27. Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

28. Podľa § 6 ods. 3 citovaného zákona ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

29. Podľa § 6 ods. 4 citovaného zákona ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

30. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje výkon právomoci orgánom verejnej moci, pri ktorom dôjde k porušeniu právnou normou ustanoveného predpísaného postupu alebo k porušeniu účelu, ku ktorému postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

31. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

32. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

33. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

34. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak

35. Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

36. Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

37. Podľa § 17 ods. 4 citovaného zákona výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

38. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

39. Podľa § 18 ods. 2 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

40. Podľa § 18 ods. 3 citovaného zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

41. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

42. Podľa § 12 ods. 3 zák. č. 274/2017 Z. z. pri trestnom čine obchodovania s ľuďmi, trestnom čine znásilnenia, trestnom čine sexuálneho násilia, trestnom čine sexuálneho zneužívania, trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo trestnom čine nedobrovoľného zmiznutia má obeť násilného trestného činu nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu vo výške desaťnásobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

43. Ústava SR v článku 46 ods. 3 upravuje práva osoby voči štátu na náhradu škody, ktorá tejto osobe bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Toto právo je konkrétne upravené v ustanoveniach zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu

spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

44. Predpokladom kvalifikácia rozhodnutia ako nezákonného je, že sa jedná o právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škode spôsobená a ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, resp. zastavenia trestného konania. V tomto prípade ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.

45. Súd rozhodujúci o náhrade škody (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.) je viazaný rozhodnutím orgánu, ktorý predtým vyslovil nezákonnosť pôvodného rozhodnutia.

46. V prípade, že obvinený (obžalovaný) bol oslobodený spod obžaloby súdna judikatúra má za to, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený má pri splnení ďalších zákonných predpokladov (ako napr. vopred prerokovaný nárok na náhradu škody písomne podanou žiadosťou) podľa § 1 až § 4 zák. č. 58/1969 zásadné právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia.

47. V tomto spore žalobkyňa označila za nezákonné rozhodnutie uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach, odboru kriminálnej polície č. ČVS:ORP-258/2-VYS-MI-2020 zo dňa 30.09.2020, ktorým bolo vznesené obvinenie voči jej osobe za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry Michalovce sp. zn. 1Pv 280/20/8807-74 zo dňa 12.10.2022 bolo toto trestné konanie voči žalobkyni zastavené s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom.

48. Žalovaná v rámci obrany v spore namietala, že napadnuté rozhodnutie bolo v danom čase legitímne, nebolo a nie je nezákonné, keďže v čase vznesenia obvinenia existovalo dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu žalobkyňou, preto v čase vydania napadnutého uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľkou PZ boli splnené všetky zákonné predpoklady a z rovnakého dôvodu toto uznesenie nebolo ani prokurátorom zrušené.

49. V súlade s platnou judikatúrou a vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, keďže rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia trestného stíhania je len neskorší výsledok trestného stíhania, tak je zrejmé, že rozhodnutie vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach ČVS:ORP-258/2-VYS-MI-2020 zo dňa 30.09.2020, ktorým bolo voči žalobkyni začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie bolo zrušené uznesením Okresnej prokuratúry v Michalovciach 1Pv 280/20/8807-74 zo dňa 12.10.2022. Z uvedeného dôvodu preto uznesenie o vznesení obvinenia je potrebné považovať za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ zák. č. 514/2003 Z. z..

50. Zodpovednosť štátu za škodu je koncipovaná ako objektívna, teda bez ohľadu na akékoľvek zavinenie (§ 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.) a štát sa jej nemôže zbaviť.

51. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že žalobkyňa sa v trestnom konaní bránila zákonnými prostriedkami proti vzneseniu obvinenia tým, že proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť, avšak Okresná prokuratúra Michalovce uznesením 1Pv 280/20/8807-14 dňa 23.11.2020 túto sťažnosť ako nedôvodnú zamietla. Z tohto vyplýva záver, že postupom žalobkyne v trestnom konaní bola splnená zákonná podmienka podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona po priznaní práva na náhradu škody.

52. Je potrebné uviesť, že na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv občana. V takejto situácii nie je preto rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Je preto namieste konštatovať, že žalobkyňa trestný čin z ktorého bola dňa 30.09.2020 obvinená nespáchala z čoho je možné vyvodiť záver, že trestné stíhanie proti nej nemalo byť vôbec začaté a ďalej toto trvalo po dobu dvoch rokov. Rozhodnutie vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach zo dňa 30.09.2020 je potrebné považovať za nezákonné,

čo je rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie nároku na náhradu škody a preukázaný základ nároku uplatnený žalobou.

53. Súdna prax sa jednotne ustálila v rozhodnutiach Najvyššieho súdu ČR z 22.02.1990 sp. zn. 1Cz 6/90, v náleze Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 159/2012-28, v uznesení Najvyššieho súdu SR 4MCdo 15/2009, ako aj publikovaním judikátu R 37/2014 v tom, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo oslobodením spod obžaloby treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti trestného stíhania je neskorší výsledok trestného stíhania.

54. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- eur, pretože podľa jej tvrdenia vzhľadom na následky trestného stíhania v jej živote nepostačuje iba konštatovanie porušenia práv. Výšku nemajetkovej ujmy odôvodnila tak, že neoprávnený zásah do jej osobnostných práv trval 800 dní, teda od začatia trestného stíhania od 30.09.2020 do 16.12.2022, kedy nadobudlo uznesenie o zastavení trestného stíhania právoplatnosť. Pri výpočte žalobkyňa vychádzala z ustálenej praxe z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 79/2021 zo dňa 20.04.2022 v ktorom konaní bola ustálená náhrada nemajetkovej ujmy v sume 15,- eur za deň trestného stíhania, ktorá suma zodpovedá rozsahu utrpenej nemajetkovej ujmy v rámci obvyklých následkov takéhoto trestného stíhania. Žalobkyňa teda vynásobila počet dní - 800 sumou 15,- eur, čím dospela k výslednej sume 12.000,- eur.

55. Výška nemajetkovej ujmy v zmysle § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 je limitovaná posúdením osoby poškodeného, jeho doterajším životom a prostredím v ktorom žil a pracoval, posúdením závažnosti vzniknutej ujmy a okolností za ktorých k nej došlo, závažnosti následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosťou následkov, ktoré vznikli poškodenému v jeho spoločenskom uplatnení.

56. Pre ustálenie výšky nemajetkovej ujmy súd zohľadnil konkrétne okolnosti prípadu a to, že voči žalobkyni sa po dobu 2 rokov viedlo fakticky bezdôvodné trestné stíhanie. Skutočnosť, že žalobkyňa sa po vznesení obvinenia do skončenia trestného stíhania musela podrobovať úkonom trestného konania a po celú dobu žila s vedomím trestného stíhania v strachu, neistote, čo nepochybne negatívne ovplyvňovalo jej osobný život, a to aj napriek tomu, že až do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia vo veci sa na osobu obvineného prihliada ako na nevinnú, a už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného a zasahuje do súkromného, osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti. Je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa do začatia trestného stíhania pracovala ako pracovníčka čistiarne, avšak v dôsledku vzneseného obvinenia, keďže ku škode malo dôjsť práve v majetkovej sfére zamestnávateľa žalobkyne, bol s ňou pracovný pomer skončený, pričom žalobkyňa sa domáhala neplatnosti tohto skončenia pracovného pomeru a prišla takto, práve v dôsledku trestného stíhaná o prácu. Následne si nemohla nájsť prácu, keďže v povedomí ostatných zamestnávateľov zostala skutočnosť, že proti nej bolo vznesené obvinenie, a že je trestne stíhaná. Až po nejakom čase nový majiteľ čistiarne, firma Plutko s.r.o. zamestnala žalobkyňu na dobu určitú, vzhľadom na tie skutočnosti, že mala vykonávať pôvodnú prácu. Vo svojej práci sa vyznala, a v podstate mohla bez akéhokoľvek preškolenia, zaškolenia vykonávať pôvodnú prácu. V období od 20.04. – 19.10.2020 poberala podporu v nezamestnanosti v celkovej výške 2.117,10€. Od 20.10.2020 bola bez príjmu. V tomto období rodina trpela nedostatkom finančných prostriedkov, keďže musela zaplatiť aj advokáta, a takto boli tieto finančné prostriedky použité na účel vyvolaný trestným stíhaním. Rovnako si museli finančné prostriedky od sestry manžela. Museli odložiť splátky hypotéky, nakoľko manželka – žalobkyňa bola bez príjmu. Žalobkyňa žije v D., je to nie veľké mesto, kde sa každý s každým pozná a práve z toho dôvodu ľudia si medzi sebou šepkali, že je trestne stíhaná za spreneveru. Ako už bolo vyššie uvedené, žalobkyňa práve v dôsledku tohto trestného stíhania nevedela si nájsť inú prácu. Tiež bola terčom otázok susedov, ostatných spolupracovníčok, ako aj známych, či je trestne stíhaná, ako pokračuje trestné stíhanie a značné percento z jej okolia jej neverilo, že túto trestnú činnosť nespáchala.

57. Vyhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala podstatnú trvalú a výraznú zmenu pomerov v jej osobnom, pracovnom, spoločenskom, kultúrnom živote a toto trestné stíhanie malo nepriaznivý dopad na jej život a osvojil si názor, že už samotné začatie

trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného a zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, čo bol aj prípad žalobkyne.

58. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že žalobkyni patrí nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá jej vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, avšak s tým, že výška tejto náhrady nemôže byť vyššia ako je výška náhrady poskytovanej osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa § 5 ods. 1 zák. č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi podľa ktorého, ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50-násobku minimálnej mzdy a poškodený trestným činom znásilnenia, sexuálneho násilia alebo sexuálneho zneužívania má nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume 10-násobku minimálnej mzdy. Súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobkyňa utrpela vo svojom spoločenskom, pracovnom, rodinnom živote, a to samotným vydaním rozhodnutia o vznesení obvinenia trestného činu, spáchanie ktorého v trestnom konaní preukázané nebolo, značnú ujmu. Trestné konanie trvalo 2 roky a žalobkyňa v dôsledku tohto prišla o prácu, o svoj príjem, keď čiastočne poberala istý čas príspevok v nezamestnanosti. Následne ostala bez akékoľvek príjmu, boli jej spôsobené výdavky spojené s trestným konaní, keď sa nechala zastúpiť advokátom a musela zaplatiť trovy advokátskeho zastúpenia. Utrpela aj vo svojom rodinnom živote, prežívala čas neistoty, otázok ako dopadne jej trestné stíhanie, nedokázala sa sústrediť na potreby syna, rodiny, dostala sa do hádok s manželom, a len vďaka presvedčeniu celej rodiny, a jej podpore, táto vytrvala až do úspešného ukončenia trestného stíhania. V jej okolí, a to jednak na pracovisku, ako aj v meste, kde býva, bola vystavená rečiam a pochybnostiam o tom, že či sa nedopustila sprenevery. Mala tiež psychické problémy, chodila ku psychiatrovi. Čo sa týka samotného trestného stíhania, využila všetky opravné prostriedky, ktoré jej zákonom umožňoval. Počas vedenia trestného stíhania však ani v jednom prípade jej sťažnostiam vyhovené nebolo. Súd zohľadniac všetky tieto okolnosti dospel k záveru, že žalobkyňa má právo na náhradu nemajetkovej ujmy, a to v maximálnej prípustnej miere tak, ako to dovoľuje zákon vo svojich obmedzujúcich ustanoveniach a priznal jej náhradu v sume 6.460,-€ spolu s 9% úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 14.07.2023 do zaplatenia, a to odo dňa vyhotovenia žalobného návrhu uplatneného v tomto konaní.

59. Súd nárok žalobkyne v prevyšujúcej časti 5.540,-€ zamietol.

60. Čo sa týka nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 798,86€ titulom trov právneho zastúpenia pri prerokovaní nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, súd sa zo samotnej žiadosti poškodenej o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 01.03.2023 zistil, že celkové trovy obhajoby v trestnom konaní predstavovali sumu 4.071,47€ a právny zástupca žalobkyne jej fakturoval za poskytnuté služby právnej pomoci faktúrami č. 42021, č. 192021, č. 242021, č. 2022060, č. 2022062, ktorými vyúčtoval poskytnuté právne služby. Tieto doklady žalobkyňa k žalobnému návrhu nepripojila. Súd nevedel posúdiť, či sa jedná o účelne vynaložené náklady na trovy jej obhajoby v rámci trestného konania a nemal za preukázanú výšku týchto trov. Tieto trovy však neboli predmetom tohto konania. Čo sa týka uplatňovaného nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 798,86€, súd má za preukázané, a to faktúrou č.2023005 zo dňa 07.02.2023, že právny zástupca žalobkyne vyčíslil žalobkyni sumu 798,86€ a to za úkony žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 16.870,33€ a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 07.02.2023 plus podanie protistrane, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku 2x 320,34€ plus režijný paušál 25,04€. Rovnako má za preukázané, že túto sumu žalobkyňa uhradila právnemu zástupcovi a to z detailu pohybu z účtu Tatrabanky, a z toho dôvodu tento nárok žalobkyne.

61. O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu nepriznal žiadnej zo strán sporu, nakoľko žalobkyňa si uplatnila celkový nárok v tomto konaní 12.798,86€ a priznaných jej bolo 6.460,-€ plus 798,86€, a teda žalobkyňa mala vo veci úspech čiastočný, a preto súd podľa § 255 CSP náhradu nepriznal žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku j e p r í p u s t n é odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch jeho vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 až 365 CSP).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné / § 358 CSP /.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.